

- "మృత్యు చ్ఛాయ" -

రేపొద్దుక... తెలారేవరి... వాడి కాపుకబుది అంబలి. ఎలాగా రాత్రికి వాడికూగాటి వరికున్నం దగరకు వెళ కాడు. అదోవంటే... తాగ్ర కేపాము... మందిదేవా: కోరలు తియ్యలేదు కదా: వీడిపాము కాడుకదా? గువగువగా అది గాడు గోపాలరావు పాములవచ్చి. అత గాడి చేతిలోని వచ్చునోటు... చిరుగాలికి వాగుపాములువలా బువబువకుంటున్నది పాములవళ్ళే వీరిగాడు బుర్రగింగిర అడింబాడు.

"తమరికెందుకు బాబూ: వెంకటాద్రి బాబులో వంటకావరం అంబయ్యం. బుట్ట లోంచి పాములు వదిలేసాను. ఇండానే వలానుదావ్వి. మంది వయసులోవుంది. కోడివగు. బా మాటనమ్ముండి. కోరలు వీకటం అప్పుడేవా: ఆపరింక తమరు వాయగా విద్రబొందిఁజంతెరి, తెలారే వడికి వెంకటాద్రిబాబు పాముకొంది వచ్చా దని పూరంతా గగోలేవోకంటే అప్పుక దగండినమ్ము." నోటు, బుట్టలాటి కం పాగాలో దాచుకుంటూ అన్నాడు వీరి గాడు.

బుట్టలా చీకటి అవరించుకుంటోంది. పూరివకలంగా ఉన్న చిట్టిచిటికొంది వదిలి వన వచ్చాతిదయ. పొలిపేరలోకి లాగానే గోపాలరావు మెలిగాఅన్నాడు. "వీరిగా: నువ్విక్కడే ఆగు. నుద్దరం కంపిపూళ్ళోకి వెళ్ళుటంకం బాగుండదు మనలా లేంకదంబడి వెళ్ళు. వీడిట్లా బాటవంటే వెళోను!" అట్లాగో!

"ఇకగోచూడు ... వది వక్రమంగా వెరవేంకరో మరోవోటుకూడా వీదే!" మరోమాడు వీరిగాటి రహస్యంగా హెచ్చరించి బాటెంబగబిగబా వదిబాడు గోపాలరావు. వీరిగాడు వేంవేపు వెళ్ళి

పోయాడు. గోపాలరావు ఎంకవడిగా వడుసున్నాడో... అకగాడి ఆలోచనలు కూడా అంక చూకుడుగానూ పాకుకు న్నాయి. వెంకటాద్రితెలారేవరికేవసాడు కక్క కల్లో ఉండొగింది ... మా త్వ చేయనే... అం రటయ ... కేసులు గొక వలు నానా యాకనవుతుంది. పాములు వకే వీరిగాడికి. పాములు వటదం పుట్టు కకో వచ్చిన విద్య... వాడు ఎలాచిపాము వెనా వటగండ ... వాటిని ఒక్కోసారి దిప్పేంకు తిప్పిళ్ళి... ఎవో మందుంకంపె

వవవి విర్మలవలొవతి

వీంకు అమ్ముకున్నాడి మర్య... వచ్చిన పాముల వర్కం తిప్పి అమ్ముకుంటూ ఆన్పుడన్నడూ.

మొమ్మనోసారి... ఎవరో పెదకాకడువీటిలో ... ఏదో వరికోడవే కోసం వాగుపాములు కానంబ్బారట. వాయగు రోజులో వాయగు పాముల్ని: పట్టి. ఇచ్చి. రెండువందల యాపాములు జేట్లో వేసుక వచ్చాడు. అ వం గ తి పూరందరికి తెలుసు. అంబేక వాడిదగర ఒక్క సారిగా అంక దబ్బెట్లా వచ్చిందన్న అనుమానమూ ఎవరికి కలగదు

అక్కర్లవకానూ, ఈ రోజు మధ్య ప్నాం వాడు పెద్ద వాగుపామును వటివ వంగతి ఇం కా ఎవరికీ తెలియలేదు. తనకు తన్ను, అదయకా క్రావలో వాకే అనటంవల్ల. అ క్షణంలో తన బుర్రలో తకుక్కువ వెంకటాద్రి మెదిలాడు. అవు ను... కాళ్ళకంగా వెంకటాద్రి వీడ తమ వదిలిండుకోవాలంటే ఇంకకు మించిన మార్గం వరొకటి లేదు....

అవలు వెంకటాద్రి ప్రతికండగా తనకు వంబాయతి బోర్డు ప్రసిద్దులు గిరి

రాడు... అకగాడిలో ఏం క క్రిస్తుందో... జనం గంగవెల్లెల తివట్లు ఓటిసారు. తన రయాలికి... "వీకే ఇసాం..." అం టారేగావీ... అది పెదవుం మిదివయకే వరికం ప్రతిసారి ఎంక్షకలో తెలుసోనే ఉంది....

నిజాన! తనకంటే అ ప్టిలో, అంక సులో, కలంలో కూడా వెంకటాద్రి తిక్కువనాడే! కానీ జనానికి అ దే అ మోకో....

జనర మోజ ఎలా తగండా కవం తగా బాధవదేవారు కాదు... తిప్పి వేవ మావ కాతుడు ... దుర ... పుట్టివచ్చు ట్టు. డీ తనకు "దార్క" అవి అంబయ్య అంటూంటే... పునుక్కువ ... వెం క టాద్రిమీద మోజావడింది. ఎవరెన్ని కడంబులు పెట్టివా... చివరకు- త కే నెచ్చిపెచ్చివా, తిట్టివా ... కొట్టబోయివా ... చిదిలింపిసారేసి, ఓ రాత్రికి రాత్రే ఇంటికి చేరిపోయింది.

అ ముడుకూ చుక్కాదగా వెం టా డ్రికో అంకక్రికం చెప్పివున్నాడుకను... "వెంకటాద్రి: అది వాక్కబోయే ర్క ... నువ్వెలా దాన్ని వక్క మార్తాను లాగటం బాగులేదు.." అవి వెంకటాద్రి వచ్చాడు. "మాకు గోపాలం! ఇకరం పొమ్ము కా జేయాలనే తత్వంకాదు నాది.. కానీ ఓ ఆదవం. తనంత కానుగా.... చిమ్ముకప్ప మరోజ్జీ సిక్కాడను... అవి కాళ్ళకు జుట్టుకంటే... చుంకన చేపేంక డెర్కంలేవు నాకు.."

"అవలు న్నువే దాకికీ పెదవ బుట్టులు వేర్పావు" "ఎట్లా అవకన్నా వలే: ... ఇప్పుడ యనా మింఁబోయిందిలేను.. దరి ఇవ వదిలే... వీకు వేసు అడుగును. పెగా వర వెళోవదివికూడాను!" అనేసి ప్టి పోయాడు.

దుర భవనదీత... ఇకదిక్కిముంది
అ కమామతనూ... కనక రీ ... అంజా
వట్టెదలాడు. దుర్రను కట్టెదిద్దంబేసిం
వారం రోజులో ముహూ రం పెద్ర.
తెయ్యాయి... కను పురోహితది దగ్గ
కకు వెళ్ళాడు కొడుగురీ ... ముహూ
కం కోసం; కానీ అ రాత్రి దుర ఎట్లా
వెళ్ళాంకో, ఇందరికళ్ళూగప్పి వెంక
టాద్రి ఇంటకి చేరింది వెంకటాద్రి
వెళ్ళాడేకాడు.. మొనదీరాల్సి కూడా వెళ్ళి
పోయింది:

అ వెంకటాద్రి అంటే కనక కోసం
గాక ఏముంటుంది వగగాక, ప్రేమ
వసుందా:
దుర మహా గదమి, ఈపెళ్ళి గోరవ
కావ్వు నవ్వుకున్నాక వ్యయంగా తమిం
టికి వచ్చింది..

"బావా! జరిగిందేదో జరిగిపోయింది.
నీకోణులువులాటిదాన్ని.... ఇందుత్వాల
తెంపుకన్నా, స్నేహితంగా వుండాలి"
అంది.... అప్పుడప్పుడే కనకూ, వెంక
టాద్రికి వందాయతి బోధు ప్రసిరెండు
వదలికి బోటి ప్రారంభమౌతాంది.
"దానే దురా!" అంది కల్లి. కనక
ఒక్కనుందిపోయింది.

ఇందుత్వాలూ ఒడు, స్నేహలావదు,
అనలు అడదానివి నీకేసె కనలేమిటి!"
అని కనకి వంపేకాడు.

దుర చిన్నబుద్ధుకోలేదు. ఓ విధంగా
"వేదికే మనకార్యం చేసాను చూడు,
సకారణవశం వెళ్ళాదాను!" అని కనకి
ఎదేవా చేతులానికి వచ్చిన అనిసిందింది,
అమెదిర్లక్ష్యంగా వెళ్ళిపోతుంటే

ఇకలేవు చూడాలిదానిమొహం తనూ
వెళ్ళి తెగడదాడుస్తాడు. నక్క ఎడువులు
సిడుస్తాడు.

ఈ మధ్యనుంచులో వదివఅన్ను....
అక్షమానూ కనకి కోడల్నిపాదించటం
మాత్రం చూవలేదు. దుర వెంకటాద్రిని
వెళ్ళాడక, అర్పిలు తిరవ్వుండావంకం
కొద్దీ కనూ కమంపే వెళ్ళాడేకాడు,
కొనకట్టం తక్కువ అయినా పర్యా

తేదనీ పేదఇందరి ఏంయినా మరిగి
పోయిందితెదనీ,

అందాకా దాటుమాటుగా దురక లిట్టి
పోస్తున్న అన్ను అదేంకల్లో అపే
మానూ కమంకూ, దురకూ బోటిపెట్టడం
సాగిందింది.

"రానిపెట్టక అలా జరిగిందిగానీ మా
డులే ఈ జీవితకోడెలా వచ్చివుంటే
కునవిఅట్లాచేసినా అవిఅట్లాచేసేకా
కా మాట ఇవదాచేదా" అంటూ కమం
చేసె ప్రకవనిలో కన్నులు ఎత్తిచూవటం,
కన్నులులేకున్నా కన్నులువట్టడం ఎక్కు
వైపోయింది.

ఒకటి రెండేళ్ళ కమంకూడా చాలా
ఒక్కగా వోరు మెదవకుండా వుంది.
తర్వాతఅమెలో ఒక్కవ్రసగిందింది.

"వెళ్ళి అ దురి దగ్గరే వుండండి-
మానూ మీ నీదావదిలిపోతుంది" అంటూ
వో "నా చేతనే నటు చేసుకుంటాను ఏ
వనె నా మీరెవడు నమ్మ దిదలాకి,"
అవో దురినివెయ్యటం మొనలేటింది

దాంకో మూతిదిగి వుయా, అకలా
దాదాంకాలూ, ఇలోవరకంగా మారినో
పోయింది కనక వివాచికి అవ మానూ
దురకాబోటి పెడుతుంటే కనకేవికాకుగా
వుంది. మరికమం ఎంతకవి ఒక్కటం
టుంది; ఇకకోడలు తనివెయ్యి దాటిపో
టుందని తెలుసుకోగానే అన్ను.... ఇక
కొడుకులరకం వచ్చిపోంది....

"అ రాజీయాలు నీ కెండుకులా
గోపాలం; ఈ పాటిపాతూ మనకెండు
కులా; అనలు ఎవడు ప్రెసిరెండుయితే
ఎం పోయిందిరా;
నీకంటే వెంకటాద్రి తెలివిగల వాడనివి
పోంది వాడుగోవటం చూసుంటే...."

ఇకతను పెదపెదరిట్టి తిటకంవరకూ
వచ్చింది. అంతకలో గానీ అమె వోరు
మాతవదేదికాడు. అర్పి లక్ష్మికం కాలో
అ మాకాకుగా వక్షవకంవచ్చి మంచం
లో వదిలిపోయింది.

"అని విరగడైంది. వేళింక తింది
పెడతాను, ఇక వావెంటా వెనకా తిరు
గుతూ వూపిరితియ్యిడు;" అన్నది కమం

సెదగానే
"చచ్చినా ఏదనడు" అన్నాడతను
అక్కేమగా.

అయినా అమెవోరు వూడకోటం
లేదు. అ గాలో ఎప్పటి అలాచేసే-

"ఎవయూ కమలా; పొయ్యి ద పాణ
జాగ్గ కచేలా గా; వ రికర రోమందేమో
కుందా; గోపాలం; పూళ్ళోనివోరీబుటి;
ఇలాఇంకా యావవడుతుో వుంది

-నీ కెండుకవచ్చి కృష్ణారామా అను
కో" అ టాడు తను విసిరుగా;

"మీ కెండు "వె కం" చచ్చినా
సాదించేలా ఇచ్చాను" అ కం
ఈ మధ్య కాల్వరికి అమెంట్ల
కావుండువన్న వూహాకరమా కలగ
కొంది.

"ఈ ముఠిలివచ్చిందేమో చూసాను"
అంటుంటాడు తరకూ కన
వెంకటాద్రిలానే అన్ను
కూడాతను ఎంతవో కోరు
అయితే అతి స్వల్పం కం
దువన్నదే వం

"బావా! బావా!"
క్రుళ్ళువది కలెత్తి మాకాని అలోవ
నలు ఎక్కడికక్కడ ఎగి బోయాను
గోపాలంపుకు

వెంకటాద్రి ఇలు దాటుకున్నాడు.
దుర్ర వాకిట్లో నిల్చుని పిలుస్తోంది

"ఏం ఎందుకూ;" కలుపుగా అది
గాడు చిన్నగా వడుమానే.

"అయినగాని కేవలించారా; మర్యా
హ్నమవగా పొం. కేసివెళ్ళారు ఇందాకా
రాలేదు.... నువ్వు మా చేసిపీడుగానేగా
ఎమాంటా" అమె కంకంకో అకరక
గోపాలంపు మనిసులో అవంకం

"ఇక వస్తాడులే" నీ మోగ డా; వచ్చి
రాత్రికి కుప్పం దగరకు వెళ్ళాడ. ఇక
తిరిగిరాడు; రేపు చూసాను నీ మొహం
వనిమారీ అన్నుడవ్వతూ కన్ను మం
రిసున్నావు కదూ కావాలి. రేపు కేసి
నీ దగరకు వచ్చి ఓదంస్తాను...."
అతగాడి మనసు కసిగా అంది..

"ఏం బావా; కనిపించలేదా; ఏకంగా

కుప్పందగరికి వెళ్ళారో ఏమిటో.. ఒక్క
దాగాలేదని అన్నార వచ్చాహ్లాం"

జవాబు చెప్పకుండానే పారిపోతారు.
ఇలాంటి సన్నివేశాలు ఆ దానా మరదళ్ళు
మధ్య మామూలే కాబట్టి.. దుర్లభ ఏమీ అను
కోలేదు.. "ఏదీదానా.. ఇంకా కోపం కన
లేదు." అని మాత్రం అనుకుంటుంటుంది
తరచూ.

గదిలోకి వెళ్ళి.. ఎరిలా వెళ్ళి
కండునా తీసి కొలు స్టాంపుకు వేళాడు
గోపాలరావు.

ఆ గదిపాటి అరిగిడిక తరి .. తది
లేవినట్లు "ఏవరూ గోపాలరావునా ఇంకా
పొద్దుపోయేవరకూ ఎక్కడ ఏం చేస్తు
చ్చావురా" అంది.

".....వ్వు ఏకింకా దావురాలేదే
అమ్మా! నువ్వెవరో అనుకోనే మాట
అప్రయత్నంగా పెకే అనేకాడు..

అమె ప్రశ్నిస్తే దుబ్బు తూసింది ...
నమందిలేరా వాయనా! దా వు ను
తమ్మది కోరాలా! నువం ఏరి వే వస్తుం
దా! ఆ ఏ అవునదాక మమ్మంద మమ్మ
ఒక్కడతం వుండను." అమె పలు
గుడు ప్రారంభించింది.

"..అ మంచికాం ఎప్పుడో తెలి వే
కావుండు" విమరుగా ఇంట్లోకి వెళ్ళిపో
యోడు...

ఆ రాత్రంతా అతగాడి: విద్ర సరిగా
వట్టలేదు.

వెంకటాద్రి మరణం. ఆ తర్వాత
తను పోటీ లేకుండా ప్రెసిడెంటు కావ
టం దురమ తను కుచార్యులం ఆ
క్షణంలో "చోళానా! ఏం దావుకుండా
నువి వచ్చు కాదని వెళ్ళావు!" అన్నట్లుగా
వుంటాయి తన మావులు: "ఏమేమిటో
నయను దావంట్లో ఇలా చేశావు!"
అన్నట్లు దుర్లభ మావుల్లో పక్కా శ్రావం....

రంగురంగుం కంటి. మధ్య మర్న
కంక విద్ర.

గోంగోంగా అదవులు ప్రశ్ని
పడలు మంచం మీదినుంచి లేచాడు
గోపాలరావు మాకో కంవంకాబోయి.
వెంకటాద్రి పాముకరది పరి మాగా
తలో.... కుప్పందగిర దిగుతుకుపో
యిస్తాడు కాబోయి చాళ్ళ పాలేర్లు
చూచి.. గోంగోంగా పడగెత్తుక వచ్చుం
టారు.

ఒక్క పడలున బయటకు వచ్చాడు.

ఎక్కడా ఏ నవ్వుతీరేడు. కంప మాత్రం
ఎప్పుడో వం చేడకవకుండా వాకవేసి
కుండ. చేడకగాక వగంకొట్టానని
పాచ్చిస్తా త తేలేరోం: "వెళ్ళ
గడు రాయలు క దా ను కావాలని
వగంకొట్టేదంటూ వెళ్ళగానే నంజాయిసి
చెబుకున్నాడు

వెద:గోం: ఏమిటా కేకయా! అవస
వరంగా ముండుకవచ్చిన చి కా తు కా
ఇద్దర్నీ కే లేపాడు కం వూహించిన
గోం కాకపోయేవ కింకాకనామా వుంది.
గంబం గోలోకి వెళ్ళి కండునా తీసుకు
న్నాడు ఈ ముం:లామె ఇంకా దావ
లేద కాబోయి! అవసరంగా తల్లివి
ఁబు: వచ్చాడు .

గోలోంచి బయటకు రా బో తూ
క్షణంవేపు ఆక్కర్నగా ఆక్క డే
విచ్చాందిపోయాడు. చిను చిలుక్కు
నున్నా "ఎవల్రా అక్కడా!" అంటుం
దావిడ. అనలేదేమిటావిసిందింది..:

దానే విద్రపోకోంది మరాలా!
లేకుంటే ఆ వేం కవగసింది కుండ పగిలి
వండుకు. నంవంల పడుండ్ యదా
క కి గి. అతునేదీ! అనుకున్నాడు

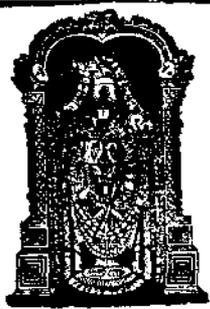
గది బయటకు వచ్చాడు.. తిరిగి
చెప్పింకోవం గదిలో! వెళ్ళాడు. ఈ
మాయ తల్లి కదంలేడు....

"కాం: దీసి ము"ర్తి దావలేడు కళా!"
ఎంచేకో క త్కు న అనుమానం
వచ్చింది. అప్రయత్నంగా తల్లి మంచం
పై ఎ నడిచాడు....

కాడిగ వోంకెంచి వుంది . గజ
కళం: నుపాఁజె రెప్పల్లోకి బోయి
వున్నాయి!

"షాక్" కొడకట్టయ్యింది గోపాల
రావుకు. తల్లిమింది చెయ్యి వేసాడు....
పండుమక్కలా వుంది.... "అమ్మా!"
ఎంచేకో హృదయపు లోతుల్లోంచి వచ్చిం
దాదావు. సమాధానం రాలేదు. ఇ
రాదిక తెలిసిపోయింది....

ఎమ్మె వ:బోయింది ఎప్పుడు!
జహంకా వెంకటాద్రి దావనె గురించి
తన కంక: టాంటిసి నమయంలో
య్యం: దవచ్చు..!

జి. పుల్లారెడ్డి

నేతి మిఠాయి వ్యాపారిము
రుచికరము - ఆరోగ్యకరము

తర్నూలు, హైదరాబాదు
ఫోన్ : 288 ఫోన్ : 47608

హాస్టు వార్షిలు ద్వారా మిఠాయి పంపబడును.

Phone 77759

Sree Rajeswari Traders

Distributors for : C I B A Agrochemicals
Gopalareddy Road, VIJAYAWADA-2

మృత్యువ్యాధి గదిఅంతా అవతించు కలి వున్న అరిగింది క్షణంలో

47 మరణం ఇంత విదిక్రంగా వస్తుందా వూహించవంతటి వేగంగా వస్తుందా ..

విదో చెప్పటానికి పరుగెత్తుకువచ్చిన కమల దుర్ర వారంకూచి విద్వాంశ పోయింది..... అనుక్షణం కామ కోరిక మృత్యువు తీరా ఎడరయ్యేవరకి ఇదరి హృదయంలోనూ కమమీద కమకే కాగున్న కలిగింది

క్షణంలో, గోసారావు కలి చని పోయిందన్న వార్త, ఊరంతా ప్రాకిపో యింది. దివ్యా, వెదా, అంతా చూడ టాటికే, గోసారావును విదారించటానికి రావటం మొదలెటారు..

కలి మరణం తెలుసుకున్న మరు క్షణానుంచి, గోసారావు అంకరాంత రాంలో జరుగుతున్న సంఘర్షణ అ ఠగవంతుడికే తెలుసు .

"....వీరిగాడు మ ర్చి పోయి... పామును వదంకుండావుంటే కావచ్చు.. అపాము వెంకటాద్రిని కరవకుండా వుంటే కావుంట్టు.. వెంకటాద్రి చావకూ దడు, వెధవ ప్రసిద్ధింటు గిరి.. అతగా దెకే ఏం వేసెకే ఏం దుర్ర పాపం వాననుపది కేసుకొంది.. వాళ్ళిద్దర్నీ ఎద దీపి వేసు కావుకువేదేమిటి?.... అవతల అతగాడి కావు కోరేండుకు వేసెవర్నీ : కా మృత్యువు ఎ క్షణంలో.. ఎ రూపంలో వస్తుందో వాకు తెలుసా?"

అవే ఆలోచనలు ... ఏర్పిచాడిలా తిరుగుతున్నాడు ఇల్లంతా. వచ్చిన వాళ్ళంతా గోసారావు కలి పోవటంకో ఏర్పిచాడిలా అయిపోయాడంటున్నాడు పానుభూతిగా.

అప్రయత్నంగా కలి తి చూచిన గోసారావుకు వాకిట్లో దృ క్యం

కన్నులనండుగా కనిపించింది. దుర్ర వెంకటాద్రి వస్తున్నాడు అతగాడి గుండెంబడుగా గారి ఏళ్ళుకన్నాడు. చాటుగా నిటూర్చాడు . అతగాడి పెద వుంమీదకు పిం డైన వచ్చు వచ్చేసింది.

దుర్ర వెంకటాద్రి క్షణకాలం వివ్వెర పోయాడు. కామ ఓదార్చటం మాట అటుంది గోసారావే కమకు ఎదురు రావటం ఆశ్చర్యమనిపించింది.

గోసారావు నలభాణిండుకున్నాడి దుర్ర, వెంకటాద్రి కా ప్పేసి ఓదార్పు మాటలు చెప్పారు....

"ఎంత గండం కచ్చి దో తెంపా లావా! ఈయనకు ఇంకాకా" అంది దుర్ర మాత్రంగా..

"ఇప్పుడా గొడవెడికలే దర్నా" అన్నాడు వెంకటాద్రి..

"ఏమిటి?" కమాహంంగా అంగారు గోసారావు .

"తుప్పు దగ్గర పడుకొని రాత్రంతా నిద్రలేచటం.. ఆయనకు ఇంకాక ఈకబురు తెలిసి ఇక్కడకు రావాలని వస్తున్నారట

....క్రోవలో వాణగతుగుం పొడుగున్న వాగుభాము.. బవలు కొకతూ. కా కే వేంక దగ్గరగా మాకింపట.... నమయా వికి ఈయన చేతిలో ములుగర్ర వుండ టం.... దానికి ఆయవు మూడటం జరి గింది. లేజంటే. ఈ వకి వా ట్రుకుకేమి పోయిందే పి?" దుర్ర భయంగా చేతులు గుండెమీద పెట్టుకుంది .

వెంకటాద్రి వచ్చాడు. "జురికే వీకంకా కంగాడు! కాలం రావిది పాము కలిచినా దావరు కాలం దగ్గరకొన్న మీ అ తలా.... ఒక్క క్ష ణం లో.. దీమెవారే అకుండానే చస్తారు.."

కానెమి. మృత్యువేది క్షణం వెంక టాద్రి" అతగాడి భుజం కదూ అవే కంగా అన్నాడు గోసారావు.... అతగాడి మనస్సుపై చాటుగా, వికృంకకా వుంది..

వరిగా కలి తి చూడ నెలా చూచని వాది.... కవ త రవత ఆప్యాయంగా చూడటం చామటే ఆశ్చర్యమనిపిం చింది దుర్రకు..

వారంలోకం కర్మాక.. ఏకదినది..

నూ ర న నం వ త్ప ర శు భా కాం క్ష ల

రోక : 7502

శ్రీ దేవీ అయిలు కుప్పెనీ

వీ యా రు శో డ్డు, : : వి జ య వా ర - 2

నూ వడ్ల చూ స్వంత గనగుంపై తయారు కాబడిన 100% గ్యారంటీ కొబ్బినూనె, నువ్వునూనె, పన్ననూనె తెలగపిండి, కొబ్బరిపిండి, నూనె, క్షృణా నకుకలు దొరుకును.

నీలోనుంచి కనువ్వు గోపాలరావు కగ
... వకివకిగా వసగెతుకు వచ్చాడు
వీరిగాడు.

"... యదిగోంకి బాణగామా కంచురి
దబ్బు" రహస్యంగా అబూబకాబా మావి
వందమాపాయంనోట తిసి ఇచ్చాడు.

".. ఎందుకూ ?" విస్మయంగా అడి
గాడు గోపాలరావు.

"... అలోలా కనుడు. చెప్పినట్లు...
మాట నిజమేలేకపోయాను.."

"ఏం చెప్పాను?" అలాటి వచ్చి
వేకం ఎదురెక్కే ఎలా ఎదుర్కోవాలన్నది
ముందే అలోచించి వెతుకున్నాడు
గోపాలరావు..

వీరిగాడు అక్కర్లంగా చూశాడు..
"కనురక విజంగా గురులేదా దొరగా
వెంకటాద్రిబాబును.. పాము నోటిది.

ముగించవది... అలోలా రిటర్నిలిలో.."
"అట్లు చెప్పావా?" "కలకాలం
గోపాలరావు కన్నులేళ్లు చూశాడు..

"... చెప్పేవం అవనీరిగా అలోలా
రిటర్నిలిలో" వేరొక కోళ్ళానో ఎమో
... నిద్రివాడిలా అదివంతా తిరిగారు ..
దోవ తెలుషికోలేకపోయాను. ఇంట్లో
కూడా వెడ్రమాటలు మాట్లాడాడట.."
కర్ణాక మా అన్న బాల్యం చెప్పారు...!
చీ...చీ... వెంకటాద్రిని చంపమన్నాను!
ఎంక తప్పా!"

వీరిగాడికి విజంగా మతిపోయినట్టైంది.

"కంచురి మాటలు విజమేవమటవి..
పామునోటిలాను అదృష్టంకొద్దీ
అది పొదలో చూశాంది.. వెంకటాద్రి

బాట దాన్ని బాటకొనే వెళ్ళిపోయాడు
అలాటి... మర్నాడు ఉదయం మళ్ళి
వజ్రకోలాపం వెళ్ళాను... చచ్చింది
అ బాటగిలే కొక్కేకాంటా!"

"చుండివనే జరిగిందిలే వీరిగా;
వేరొక కోళ్ళాను. వరెక్కడా అవ
లోతు... అవంబాతిరిగివ్వటం ఎందుకూ?
అ తిక్క మాటలవంకాదూ వీ పాము
కాతిపోయింది లేకంటే అమ్మకనేవాడి
విగా వుండకో. అ పాము అరిదు నేది
కావకుకో...."

మాసాడుగా ఇందికేసి వడి రాడు
గోపాలరావు.. మృత్యువుచ్చాయనుగురిం
చి అలోచించాలన్నా ఏవగింపుగా వుంది
అకగాడికిచ్చుకు. ★

జయ శ్రీ తెలుగు మానవత్విక పాకకులకు
మా సుభాకాంక్షలు

ఎల్లప్పుడూ ఆరోగ్యవంతులుగాను,
ఉత్సాహవంతులుగాను ఉండుటకై

సిరిటోన్

విటమిన్లు, మాట్లు, కోకో, పాలతో రయారు కాబడిన
రుచికరమైన అవోర పానీయమునే వాడండి.

ఉత్పత్తివాడు :

సాత్ ఇండియా రీపెర్చి ఇన్స్టిట్యూట్ (ప్రై) లిమిటెడ్

విజయవాడ - 7